

nością karną nie może być sprzedane lub wogóle odstąpione osobom trzecim.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: *Łopuszański*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

380.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 14 maja 1923 r.

w przedmiocie stemplowania kart do gry.

Na podstawie art. 7 ustawy z dn. 6 lipca 1920 r. w przedmiocie opłaty stemplowej od kart do gry (Dz. U. R. P. № 101 poz. 666) zarządza się co następuje:

§ 1. Do ocenia kart do gry, przywiezionych z zagranicy, przeznaczają się — oprócz Urzędów Celnym w Warszawie i Lwowie, upoważnionych już do dokonywania tej czynności w § 24, ustępie drugim, rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 października 1920 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 690) — Urzędy Celne w Łodzi, Poznaniu i Wilnie.

§ 2. Do stemplowania kart do gry, wyprodukowanych w fabryce kart do gry A. Łapina w Grodnie, upoważnia się Urząd Skarbowy Podatków i Opłat Skarbowych w Grodnie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

381.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 16 maja 1923 r.

o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. № 79 poz. 527) i po zasięgnięciu zdania Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się opłaty wywozowe od:

Poz. tar. celnej	Nazwa towaru
58. p. 1 a b c	Drzewo iglaste (jodła, modrzew, świerk i sosna) oraz osika:
	a) faszyny, trzaski, szczapy i chrust;
	b) bierwiona (okrągłaki) i żerdzie;
	c) kłody i kłocce.

§ 2. Opłaty wywozowe od drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej będą pobierane w wysokości 40% zysku wywozowego.

§ 3. Wskutek zarządzenia § 1 niniejszego rozporządzenia, w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra b. Dzielnic Pruskiej z dnia 23 czerwca 1921 r. w przedmiocie opłat wywozowych (Dz. U. R. P. № 57 poz. 365), zmienionego rozporządzeniami Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 28 marca 1922 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu jaj (Dz. U. R. P. № 28 poz. 230), z dnia 23 października 1922 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od wywozu gęsi (Dz. U. R. P. № 97 poz. 893) oraz z dnia 27 stycznia 1923 r. o wprowadzeniu opłaty wywozowej od cukru (Dz. U. R. P. № 11 poz. 74) po wyrazach „opłat od wywozu” dodaje się wyrazy „drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

382.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 19 maja 1923 r.

w przedmiocie uzupełnienia art. 8 rozporządzenia z dn. 12 kwietnia 1919 (Dz. P. P. P. № 39, poz. 287), oraz zmiany art. 2 rozporządzenia z dnia 26 maja 1920 (Dz. U. R. P. № 60, poz. 373), co do kompetencji władz skarbowych b. zaboru austriackiego w zakresie rozstrzygnięcia spraw karnych skarbowych.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. (Dz. P. P. P. № 31, poz. 261) w przedmiocie objęcia przez Ministerstwo Skarbu administracji skarbowej na ziemiach polskich, które wchodziły w skład b. monarchii austriacko-węgierskiej — postanawia się co następuje:

§ 1. Postanowienia art. 8 rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1919 (Dz. P. P. P. № 39, poz. 287), uzupełnia się przez dodanie następujących dwóch ustępów:

„Władze skarbowe okręgowe, a w dalszym toku instancji i władze wyższe, rozstrzygają w myśl § 516 austriackiej ustawy karnej skarbowej wszystkie przypadki, choćby nie należące do mniej karygodnych, jeśli kara, którą te władze orzekają przeciw jednemu przestępcy, nie przenosi kwoty 1.500.000 (jeden milion pięćset tysięcy) marek, przyczem nie zalicza się razem kar, orzeczonych przeciw dwu lub kilku winnym, albo uczestnikom.

Rozszerzona w ten sposób kompetencja władz okręgowych dotyczy również zastanawiania dalszego

postępowania karnego w myśl §§ 595 i 791 rzeczowej austr. ustawy karnej skarbowej.

§ 2. Postanowienia art. 2 rozporządzenia z dnia 26 maja 1920 (Dz. U. R. P. № 60, poz. 373) zmienia się następująco:

- I. wyznaczoną w ust. 2 a. kwotę 4.000 koron podwyższa się do kwoty 1.000.000 mk. (jednego miliona) marek,
- II. wyznaczoną w ust. 2 b. kwotę 1.000 koron podwyższa się do kwoty 300.000 (trzysta tysięcy) marek,
- III. ustęp 3 A. otrzymuje następujące brzmienie: „w drodze łaski zwyczajnej do zupełnego darowania orzeczonych wyrokami grzywien nieprzekraczających kwoty 100.000 (sto tysięcy) marek oraz do zniżania do jednej czwartej ($\frac{1}{4}$) części grzywien, kwotę tę przewyższających”,
- IV. ustęp 3 B. c. otrzymuje następujące brzmienie: „do zupełnego darowania grzywien, nieprzekraczających kwoty 25.000 (dwadzieścia pięć tysięcy) marek oraz do zniżania do jednej czwartej ($\frac{1}{4}$) części grzywien, nie przewyższających kwoty 250.000 (dwieście pięćdziesiąt tysięcy) marek”.

§ 3. Postanowienia powyższe znajdują zastosowanie również do spraw, wszczętych przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia, o ile nie nastąpiło już przedtem odnośne rozstrzygnięcie t. j. wydanie wyroku (§ 1) niniejszego rozporządzenia względnie decyzji co do odstąpienia od dalszego postępowania karnego za dobrowolnym złożeniem grzywny (§ 2. I. i II.) lub też co do prośby o łaskę (§ 2. III. i IV.).

Minister Skarbu: *W. Grabski*

383.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 maja 1923 r.

w przedmiocie przedłużenia terminu dla przedsiębiorstw ekspedycyjnych do załatwiania w urzędach celnych zleceń przyjętych od stron.

Na podstawie art. 17 i 21 rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin do załatwiania w urzędach celnych zleceń przyjętych od stron przez przedsiębior-

stwa ekspedycyjne, które nie otrzymają pozwolenia na załatwianie formalności celnych w urzędach celnych, ustalony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 6 października 1920 r. w przedmiocie dopuszczania przedsiębiorstw ekspedycyjnych do pośrednictwa w załatwianiu formalności celnych (Dz. U. R. P. № 103 poz. 686 art. 16 ust. 2), a ostatnio przedłużony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1923 r. w przedmiocie przedłużenia terminu dla przedsiębiorstw ekspedycyjnych do załatwiania w urzędach celnych zleceń przyjętych od stron (Dz. U. R. P. № 31 poz. 196) przedłuża się do dnia 1 września 1923 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

384.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 19 maja 1923 r.

w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno—Strzałków.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Do czasu zupełnego ukończenia budowy państwowej normalnotorowej linii kolejowej Kutno—Strzałków w komunikacji wewnętrznej pomiędzy stacjami tej linii oraz w komunikacji bezpośredniej pomiędzy jej stacjami, a stacjami normalnotorowych i szerokotorowych polskich kolei państwowych i normalnotorowych kolei prywatnych, zarządzanych przez Państwo, od i do stacji tejże linii, przyjmuje się do przewozu wyłącznie tylko przesyłki całowagonowe na zasadach obowiązującej na kolejach polskich Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 65, poz. 414 i z r. 1922 № 48, poz. 428 oraz № 91, poz. 847) wraz z wszystkimi dalszemi jej zmianami i uzupełnieniami, i z obliczaniem przewoźnego:

- a) oddzielnie za rzeczywistą odległość linii Kutno—Strzałków, podaną niżej w wykazie odległości taryfowych, zaokrągloną do pełnych 10 kilometrów wwyż, i
- b) oddzielnie za odległość innych polskich kolei żelaznych, oraz za wagę rzeczywistą przesyłki, najmniej jednak za 10.000 kilogramów.